

Népek Tavasza 30 km teljesítménytúra, avagy a hóvirágtenger csodája

Csípős reggelre ébredünk így március 15-én reggel 5 órakor. De bizakodunk, hogy mire odaérünk Miskolcra Debrecenből csak kisüt a napocska! És kisütött.

A csípős hideg még megmaradt akkor is, amikor elrajtoltunk párommal, de az első ep-hez tartó útvonalon azt hiszem ezzel már nem is igen törődünk, mert olyan mértékben volt melegünk, hogy legszívesebben pólóra vetkeztünk volna a sok kaptató után. Fehérkőlápán volt az első ep. A Bánya-bükk-völgyben elhaladva szerintem több ezer hóvirág fordította kis fehér virágát a nap meleget hozó sugarai felé, ezzel csodálatos látványt nyújtva az arra túrázóknak. Ameddig a szemünk csak ellátott mindenfelé hóvirágok borították az erdei talajt. Azt hiszem ez a kis szolid virág méltón lehetne március 15-e jellegzetes virága! A Z- jelzésű úton folytatva utunkat folyamatosan felfelé haladtunk, elhagyva a Gulicska 544 m-es csúcsát, ahol gyönyörű volt a kilátás, de sajnos csak egy réteg ruha levételéig élveztük ki. Egy óra alatt megtettük az első 4 km-t.

A második ep a Sebesvízi elágazás 9 km-rel távolabb. Kezd nagyon sütni a nap, egyre jobban melegsünk, ahogy leérkezünk Lillafüredre, majd ott az S- jelzésű úton ismét csak felfelé megyünk a Vesszős-völgyben. A Vesszős-forrás hűs és tiszta vizét nem hagyhattuk ki, nagyon jól esik egy ilyen túrán a friss patakvízből akár csak egy korty is. Beki, a kutyám sokszor eszembe jut, hogy milyen jól elszaladgálna itt velünk. Vesszősnél kettéválik az út, mi a P+-on megyünk tovább. Közben előkerülnek a szendvicsek, csokik, szőlőcukrok, kell az energia. A 2-es ep-hez érkezvén finom sült illat csapja meg orrunkat. Sütik a saslikot! De jó lett volna odakuporodni és harapni belőle pár falatot!

Igazolás, majd irány Garadna, ahol a mi frissítőhelyünk lesz. Na és ez a táv volt az, amin az eddig behozott plusz időnk gyorsan el is repült. Ugyanis a Sebesvíz-völgyön lefelé haladva nem volt egyszerű a lemenetel. Nagyon meredek, csúszós volt a talaj, ráadásul összegyűlt pár túrázó és ha valaki véletlenül megindult volna lefelé, igencsak nehezen állt volna meg. Szóval mire itt lementünk az ep-ig egy óra telt el. Így most épp a szintidőnél jártunk. A garadnai-vasútállomásnál lévő ep-nél bevágtunk egy bögre teát, aztán szedtük is a lábunkat tovább ismét csak felfelé Örvény-kő felé.

Hát ez is jó kis kaptatónak bizonyult! Páromtól pár héttel ezelőtt kapott túrabot ismét csak jó szolgálatot tett. Csak ajánlani tudom mindenkinek. Nekem három túra óta a „barátom” és azóta nem fáj se a térdem, se a hátam. A Három-kúti völgyben az Arany-lépcsőn át felértünk a Bánkúti műútra, ahonnan már csak pár száz méterre volt a 4. ep. Ezt a 3,2 km-t egy óra alatt tettük meg felfelé. Örvény-kőről a maga 764 m-ről ismét csak nagyon szép kilátás várt bennünket. Itt sem időztünk sokáig, indultunk is tovább a csókási pihenőhely felé.

Az itineren láttuk, hogy innen már csak lefelé kell menni. Mondtam is Robinak, hogy amennyire tudunk húzzunk bele, jó lenne egy kis plusz idő. Az 5. ep-re Csókásra már nagyon jó időn belül érkezünk. Innen a 3 km-re lévő Keskeny-lyuki ep-hez 30 perc alatt érünk, majd a 4 km-re lévő célba 40 perccel később.

Pár szelet hagymás-zsíros kenyér (a legjobb ilyenkor!) pár bögre tea, pici sütkérezés a márciusi napsütésben aztán irány haza Debrecen. Hazafelé vezetve eszembe jut, hogy nagyon el sem fáradtam. Egy jó kis sétát tettünk így március 15-e tiszteletére a nagyon szép bükki erdőkben és hegyekben. Nagyon jól esett! És megvan a kitűző is, ami megy a gyűjteménybe! Köszönjük a jó szervezést, igazán remek hangulatú túra volt!